

Sygn. akt II KK 300/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 r. w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego **T. R.**,
od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego
z dnia 9 marca 2011 r.,
na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 marca 2011 r. Sąd Rejonowy skazał T. R. za czyn z art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (kierowanie po drodze publicznej rowerem, znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,02 i 1,04 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono także wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na

okres sześciu lat oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości. Wobec braku zaskarżenia, wyrok powyższy uprawomocnił się w dniu 17 marca 2011 r.

Od tego orzeczenia, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., kasację wnioskował Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, tj. art. 64 § 1 k.k., polegające na jego zastosowaniu w braku zaistnienia ku temu przesłanek w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadnia jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie przewidzianym art. 535 § 5 k.p.k.

Przyjęcie tzw. recydywy specjalnej podstawowej przewidzianej w art. 64 § 1 k.k. wymaga wykazania, że sprawca został skazany za przestępstwo umyślne, a następnie w ciągu 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, popełnił podobne przestępstwo umyślne do tego, za które był już wcześniej skazany. Natomiast zgodnie z art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju oraz ponadto uważa się za przestępstwa podobne przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Dopiero kumulatywne spełnienie powyższych przesłanek upoważnia sąd do przyjęcia w kwalifikacji prawnej art. 64 § 1 k.k. i umożliwia wymierzenie kary odpowiednio obostrzonej.

W niniejszej sprawie, analiza wyroków skazujących T. R. w okresie poprzedzającym popełnienie czynu objętego wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 9 marca 2011 r., prowadzi do wniosku, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 64 § 1 k.k. T. R. był bowiem pięciokrotnie skazywany następującymi wyrokami Sądu Rejonowego:

1) z dnia 25 stycznia 2006 r. (sygn. akt VII K 1135/05) za czyn z art. 178a § 2 k.k. m.in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat i grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności skazany odbył w wymiarze 4 miesięcy i 20 dni w okresie 11 stycznia 2008 do 1 czerwca 2008 r.,

2) z dnia 17 maja 2006 r. (sygn. akt VII K 299/06) za czyn z art. 244 k.k., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych

każda, przy czym zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności skazany odbył w całości w okresie od 1 czerwca 2008 do 1 czerwca 2009 r.,

3) z dnia 9 marca 2007 r. (sygn. akt VII K 97/07) za czyn z art. 244 k.k., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym wyrok ten objęty został wyrokiem łącznym z dnia 15 lipca 2008 r. (sygn. akt VII K 136/08).

4) z dnia 12 grudnia 2007 r. (sygn. akt VII K 1246/06) za czyn z art. 244 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności przy czym wyrok ten objęty został wyrokiem łącznym z dnia 15 lipca 2008 r. (sygn. akt VII K 136/08),

5) z dnia 12 grudnia 2007 r. (sygn. akt VII K 877/07) za czyn z art. 178a § 1 k.k. z zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, m.in. przy czym zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności skazany odbył w całości w okresie od 1 czerwca 2009 do 1 października 2009 r.

Analizując powyższe skazania w perspektywie spełnienia przesłanki podobieństwa do nowo popełnionego przestępstwa wskazać należy, że jedynie skazania wyrokami w sprawach VII K 1135/05 oraz VII K 877/07 odpowiadają temu wymogowi. Sąd Najwyższy stoi bowiem na ugruntowanym stanowisku, że typy z art. 178a k.k. oraz art. 244 k.k. nie są przestępstwami podobnymi w rozumieniu art. 115 § 3 k.k., gdyż chronią one różne dobra prawne. Zachowania kwalifikowane z art. 178a k.k. godzą w bezpieczeństwo ruchu, natomiast te dające się subsumować pod art. 244 k.k., skierowane są przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, a zwłaszcza wskazują na brak respektowania prawomocnych orzeczeń sądowych zawierających określone zakazy (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2011r., sygn. akt V KK 320/11, LEX nr 1044080).

Przechodząc do rozważenia spełnienia drugiej przesłanki przyjęcia recydywy z art. 64 § 1 k.k., tj. odbycia 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za owo uprzednio popełnione przestępstwo podobne, wskazać należy, że także i ona nie została w niniejszej sprawie spełniona. Jedynym skazaniem, które potencjalnie mogłoby pociągnąć za sobą wykonanie kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności był wyrok w sprawie VII K 1135/05, gdyż nominalnie wymierzona za popełnione przestępstwo kara pozbawienia wolności wynosiła właśnie 6 miesięcy. Jednak, jak słusznie podkreślił autor kasacji, w tej sprawie T. R. odbył jedynie karę 4 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, gdyż zarządzona do wykonania kara 6

miesiący pozbawienia wolności została skrócona, zgodnie z art. 71 § 2 k.k., o 40 dni odpowiadające uiszczonej grzywnie.

Zatem brak było podstaw, by czyn z dnia 31 października 2010 r., objęty wyrokiem z dnia 9 marca 2011 r. (sygn. akt VII K 908/10), uznać za popełniony w warunkach recydywy specjalnej zwykłej z art. 64 § 1 k.k. Wobec tego należało uchylić zaskarżony wyrok, zaś Sąd Rejonowy, rozpoznając sprawę ponownie, zobligowany będzie uwzględnić faktyczny okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 1135/05 i w tej perspektywie ocenić, czy spełnione są przesłanki zastosowania przepisu art. 64 § 1 k.k., co może także w efekcie rzutować na wysokość wymierzonej kary.